

reformpartiet, særlig i Venstrereformpartiets store Dage, da vi var det dominerende Flertal her i Salen. Der blev fremført paa Møderne Argumenter baade for og imod; men ethvert Forsøg paa at indføre Talerstol strandede paa een Ting, nemlig at man ganske gav Oberst Tscherning Ret. Det er nemlig Oberst Tscherning, der har faaet indført den Bestemmelse i Forretningsordenen, at man taler fra sin Plads, og der blev sagt, at hans Argumentering derfor var saagod, at man ikke kunde finde nogen god nok til at kassere den, idet han havde gjort gældende, at mangt et godt Ord ikke vilde blive sagt, hvis den jævne Mand skulde forlade sin Plads for at gaa op paa en Talerstol. Der er heller ikke nogen særlig Grund dertil. Jeg undtager naturligvis Hensynet til de Herrer Stenografer; for dem vilde det, det indrømmer jeg, være en stor Bekvemmelighed, det vilde være godt for dem i alle Maader, om de altid havde en fast Plads foran Taleren. Men vi er jo allesammen hjælpsomme Mennesker, og jeg har ikke set noget Eksempel paa, at en Rigsdagsmand ikke gerne viger sin Plads for at give Plads for Stenograferne og hjælper dem, saa godt det lader sig gøre, i deres vanskelige Gerning. Jeg ved ikke af, at der i de sidste Dage er fremkommet noget, der kan kuldaste dette Argument fra Oberst Tscherning. Jeg kan ikke se, at Situationen har forandret sig, siden vi sad deroppe i det gamle Værelse A i Staldbygningen, hvor vi sad i gamle Dage, da vi var 76. Det skulde da være, at vi atter er kommet til at tale om 5. Juni-Grundloven. Men hvis nu Energi er vaagnet hos Medlemmerne i denne Sal, og de skal have Afløb for deres Energi, vil jeg bede dem om først at sørge for at faa 5. Juni-Grundloven tilbage; lad os saa tale om en Talerstol. I hvert Fald ved vi jo, at vi træffer en Talerstol paa Christiansborg, naar vi kommer derhen.

Ordføreren (Effersøe): Til den sidste ærede Taler (Alfred Christensen) skal jeg kun sige, at naar det ærede Medlem udtalte, at Tscherning i sin Tid sagde, at mangt et godt Ord ikke vilde blive sagt, hvis man ikke skulde have Lov til at tale fra sin Plads, maa det ærede Medlem erindre, at der har fundet en Udvikling Sted siden den Tid; navnlig maa man huske paa, at alle dette Tings Medlemmer er vante til at tale fra en Talerstol. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade indse, at nogen, hvis han virkelig har et godt

Ord at sige, ikke vilde være lige saa villig til at sige dette gode Ord fra en Talerstol eller en særlig Talerplads, om man vil kalde det saaledes, som fra sin egen Plads.

Alfred Christensen: Jeg maa ganske bestemt benægte, at dette Ting siden Halvfemserne er gaaet en Udvikling igennem i Retning af Forbedring, som skulde gøre, at vi nu alle skulde kunne tale fra Talerstol, mens vi før var nødt til at undvære den. Naar jeg tænker tilbage paa Halvfemserne, maa jeg sige, at Halvfemsernes Folketing i alle Henseender var paa Højde med den nuværende Aargangs Folketing.

Ivar Berendsen: Den meget ærede Ordfører (Effersøe) har ikke Ret, naar han stadig sammenligner Forholdene for Medlemmerne her i Tinget og ude paa Møderne. Spørgsmaalet er slet ikke, hvorvidt Medlemmerne er vante til at staa paa en Talerstol eller ikke. Spørgsmaalet er: Hvad vil den Forandring bevirke, der paa tænkes, at de efter tidligere at have talt fra deres Plads nu tvinges op paa en Talerstol? Der er ingen af os, der nogen Sinde har benægtet, at det er Folk, der er vante til at tale; men Spørgsmaalet er, hvad den Forandring vil bevirke, og den vil efter min Mening ganske utvivlsomt bevirke, at adskillige Medlemmer vil kvie sig ved at skulle den lange Vej op til Talerstolen, at skulle bære deres Papirer derop og staa og lave Gebærder oppe fra en Talerstol — for det er nogle Gebærder, der laves ud af det. Da vil adskilligt, der kunde siges fra Pladsen, maaske ikke i nogen henrivende Form, men godt og fornuftigt, blive usagt. Det var Oberst Tschernings Hovedargument, og det er et rigtigt Argument. Og det er det, den ærede Ordfører skal søge at rette sin Argumentation imod, og han skal ikke fæste sig ved, hvorvidt Medlemmerne er vante til at tale fra en Talerstol paa Møderne.

Andreasen: Baade det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) har manet de store Aander frem, og jeg maa som et yngre Medlem have Lov til at gøre et Par Bemærkninger i den Anledning. Jeg var ikke ret gammel, da flere af disse store Aander, disse to, det ærede Medlem sigter til, spillede deres største Rolle i dansk Politik. Jeg oplevede, at en af disse store Aander mødte frem her i Tinget i